

ת"פ 24205/01/18 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד איתמר שלזינגר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 24205-01-18 מחלקה לחקירות שוטרים -
מח"ש נ' שלזינגר

המאשימה	בפני בעניין: מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש ע"י עו"ד עדי וולנרמן
הנאשם	נגד איתמר שלזינגר ע"י עו"ד אלכס גפני

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הפרעה לעובד ציבור (שלוש עבירות), איזמים (שתי עבירות) והפרת הוראה חוקית (עבירה אחרת). הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים לאחר גישור, אשר כלל תיקונים בכתב האישום והסכמה, כי המאשימה תעתור לעונש של תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות והנאשם יטען כפי הבנתו.

ואלו עובדות כתב האישום:

אישום ראשון

ביום 21.1.16 היה הנאשם עצור והוחזק במתקן מעצר בתל אביב. בסמוך לשעה 13:10 התפתח עימות בין הנאשם לסוהרים והנאשם סרב להתלוות אליהם ועמד במקומו. הסוהרים בקשו מהנאשם מספר פעמים להתלוות אליהם, ומשעמד הנאשם בסירובו, שני סוהרים אחזו בידיו והובילו אותו.

הנאשם נשכב על הרצפה, השתולל, נופף בידיו ורגליו לעבר הסוהרים, נופף בקביים בהם השתמש בשל מוגבלות ממנה הוא סובל והעביר את ידיו אל מאחורי גבו על מנת למנוע מהסוהרים לכבול אותו באזיקים.

נתון שהוסכם בין הצדדים הוא, כי הארוע היה על רקע מקרה שהתרחש כשלושה שבועות קודם, בו עצור אחר איים על הנאשם ותקף אותו (ואף נדון בשל כך למאסר). לטענת הנאשם, בסמוך לארוע מושא האישום אותו עצור איים עליו שנית.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לעובד ציבור.

אישום שני

ביום 13.6.16 שוחרר הנאשם ממעצר עד תום ההליכים בו היה נתון לחלופת מעצר שכללה מעצר בית מלא בבית הוריו בירושלים, תחת פיקוחם. תנאים אלו היו אמורים לחול עד תום ההליכים.

ביום 20.3.16 בסמוך לשעה 17:00 שהה הנאשם כשעה מחוץ לבית הוריו ללא רשות ובכך הפר את תנאי שחרורו. הנאשם נחקר באזהרה בשל הפרה זו.

ביום 26.3.16 בסמוך לשעה 19:30 יצא הנאשם מבית הוריו וחזר רק בשעות הבוקר של יום המחרת, ואגב כך אף נסע במכוניתה של אימו. בשל הפרה זו הגיעו חוקרי מח"ש לבית הוריו של הנאשם ביום 27.3.16 בסמוך לשעה 12:30, על מנת לעכבו לחקירה. הנאשם סירב להתלוות לחוקרים, קילל אותם, איים עליהם כי "יחבר להם את הראשים" ו"יקפל אותם אחד אחד". כמו כן הנאשם דחף את אחד החוקרים ואיים עליו כי יגיע לביתו וידפוק לו על הדלת. בשל כך נזקקו החוקרים לסיוע משטרת.

כאשר ניסו החוקרים לכבול את הנאשם באזיקים הוא התנגד, משך באזיקים וגרם לחוקר לשריטה בידו.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של אימים, הפרת הוראה חוקית והפרעה לעובד ציבור.

אישום שלישי

ביום 28.3.16 הורה בית המשפט כי הנאשם יעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני וישהה בבית הוריו תחת פיקוחם.

ביום 2.4.16 בסמוך לשעה 06:15 הגיע לבית הוריו הנאשם סייר מיחידת הפיקוח האלקטרוני, בשל חיווי מהאזיק האלקטרוני. הוריו של הנאשם דפקו על דלת חדרו ואמרו לו שהגיע סייר והנאשם בתגובה קילל את הסייר ואמר כי "יזיין" אותו, ואז הורה לסייר לצאת מביתו תוך שלוש שניות אחרת "ידפוק לו משהו בראש" ודחף את הסייר לכיוון הדלת.

ביום 11.4.16 הגיע מברר מיחידת הפיקוח האלקטרוני לבית הוריו הנאשם, בשל חיווי מערכת על יציאה לא מאושרת יום קודם. הנאשם שהה אז בבית הוריו לבדו, ללא פיקוח, וזאת בניגוד לתנאי השחרור. הנאשם צעק והשתולל, לקח ניירות של המברר, קימט אותם והשליכם, איים על המברר שיקרע את הדו"חות שלו וקילל אותו. כמו כן אמר הנאשם למברר שיקח מבית הוריו את המקלט של הפיקוח האלקטרוני, שאם לא כן הנאשם ישבור אותו.

ביום 12.4.16 נערך לנאשם שימוע בשל הפרות תנאי הפיקוח, ובסופו הודיע עורך השימוע לנאשם כי ימליץ להפסיק את הפיקוח האלקטרוני ולהעביר את הנאשם למתקן מעצר ממש. עורך השימוע ביקש לכבול את הנאשם באזיקים ובתגובה הנאשם צעק, השתולל, נופף בידיו והתנגד לאיזוק.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של אימים והפרעה לעובד ציבור.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים. בין היתר הפנתה לכך שהנאשם הפר מעצר בית בו היה נתון תוך ימים ספורים לאחר שחרורו, ולכך ששב והפר תנאי שחרור פעם אחר פעם, תוך זלזול בשלטון החוק וצווים שיפוטיים. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם הפנתה לכך שהנאשם הורשע בעבירות גם קודם

לפגיעתו.

עם זאת, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ריככה המאשימה את עמדתה, ועתרה להשית עליו ששה חודשי מאסר בעבודות שירות, למרות שעל פי ההסדר יכלה לעתור לעונש של תשעה חודשים.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהמעשים בהם הורשע הנאשם היו ברף הנמוך ולא גרמו לנזק. לעניין הפרות מעצר הבית הפנה לכך שלא נלוותה להם כל עבירה נוספת, ולעניין ההפרעה לסוהרים הפנה לכך שהמעשים נעשו לאחר שעצור אחר איים על הנאשם.

את הדגש בטיעונו שם הסניגור על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובעיקר פגיעה קשה שנגרמה לו תוך כדי פעילות מבצעית במהלך שירותו במג"ב. עוד הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ביחס לאופק השיקומי, וטען כי השתת עבודות שירות תפגע בפרנסתו של הנאשם ותסיג אותו לאחור. לאור אלה ביקש להסתפק בהטלת של"צ, גם אם הדבר מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם.

הנאשם אמר את המילה האחרונה. לדבריו הרגיש בעבר כי הוא כלוא בתוך מעגל, ועתה הוא חש שיצא ממנו ומנהל יחסים תקינים עם משפחתו וגרושתו.

מתחם העונש ההולם

מכלול האישומים בהם הורשע הנאשם נוגע בעיקרו של דבר ליחסו לאנשי מרות בכל הנוגע לאופן החזקתו בתנאי מעצר וחלופת מעצר, וכן ביחסו לחלופת מעצר והמעשים בוצעו בפרק זמן של מספר חודשים. משכך ניתן לראות במעשים כולם אירוע עברייני אחד, לצורך קביעת המתחם.

החומרה שבמעשים מתבטאת בשני מישורים, הסמוכים זה לזה ואף משיקים במספר נקודות: היחס לאנשי מרות והיחס לצווי בית המשפט.

בכל הנוגע להפרעה לסוהרים ולחוקרי מח"ש והאיומים על החוקרים ואנשי יחידת הפיקוח האלקטרוני אומר, כי עובדי שירות בתי הסוהר מבצעים מלאכה קשה, שוחקת וכפוית טובה, תוך חיכוך מתמיד עם אוכלוסיה עבריינית ופורעת חוק. לא ניתן לקבל, כי יבצעו מלאכה זו תחת איומים והפרעות, ויש להבהיר כי בצדה של התנהגות מעין זו יש "תג מחיר", של ענישה מרתיעה - והדברים יפים בשינויים המחויבים גם ביחס ליתר אנשי מערכת אכיפת החוק.

ביחס להפרת תנאי מעצר בית ומעצר בפיקוח אלקטרוני אומר, כי הנאשם הפר פעם אחר פעם את האמון שניתן בו כאשר שוחרר בתנאים, ולאחר מכן נעצר בתנאי איזוק אלקטרוני. הפרות אלו קוראות תיגר על צווי בית משפט ומעידות על העדר מורא חוק. משקלו של הרכיב ההרתעתי בקביעת מתחם העונש בעבירות אלו הוא משמעותי, שכן על בית המשפט להעביר מסר חד וברור, כי דינה של הפרת תנאי שחרור אינו רק החזרת המפר למעצר, אלא גם עונש נוסף.

לאור אלה, ובשים לב גם להסדר שבין הצדדים, מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1986, נשוי ואב לשלושה ילדים (אחת מנישואיו הנוכחיים ושניים מנישואין קודמים), בעל עסק עצמאי. לחובת הנאשם הרשעה קודמת, בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג, בגינה נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל מותנה (אשר הוטל לאחר המעשים בהם הורשע ועל כן אינו חל).

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית והשלים 12 שנות לימוד. בשירותו הצבאי גויס כלוחם למשמר הגבול, ולאחר שירות החובה המשיך בשירות קבע בתפקיד קרבי, ואף נבחר לחייל מצטיין. בשנת 2010 נפגע הנאשם בפעילות מבצעית ומספר חוליות בגבו נשברו, ופגיעה הגופנית נלוותה גם פגיעה נפשית כתוצאה מהטראומה. למרות הפגיעה הנאשם נשאר במשמר הגבול בתפקיד מנהלי. כיום נזקי הפגיעה מתבטאים אצל הנאשם במישור בגופני, והוא מוגבל בתנועה וזקוק לקביים, וכן במישור הנפשי. נקבעו לנאשם בשל פגיעתו 30% נכות תפקודית והוא מקבל גמלה חודשית נמוכה ממש רד הבטחון.

הנאשם נישא לראשונה בשנת 2005 והתגרש בשנת 2016, כאשר ברקע עבירות אלימות של הנאשם כלפי גרושתו בגין נדון למאסר. לנאשם שני ילדים מנישואין אלה. בשנת 2018 נישא הנאשם שנית ולו ילדה אחת מנישואין אלה. מהתסקיר עולה, כי כיום הנאשם מתפקד באופן תקין במישורים התעסוקתי והמשפחתי, מתמודד עם חובות שצבר בעבר ופועל על מנת לסלקם.

הנאשם קיבל לפני שרות המבחן אחריות למעשיו והביע עליהם חרטה ובושה. מהתסקיר עולה, כי הנאשם הסביר את המעשים כחלק מתקופה קצרה בה נקלע לסחרור ואבד שליטה על חייו.

שירות המבחן העריך, כי המעשים בהם הורשע הנאשם חריגים לדרכו ואינם מאפיינים אותו. להערכת שירות המבחן, מעצרו של הנאשם בשל עבירות אלימות במשפחה גרם לו לתחושת אבדן שליטה, אשר התבטאה, בין היתר, במעשים מושא האישומים בהם הורשע.

לאור החרטה והבושה שהביע הנאשם בשל המעשים, השירות מעריך כי הסיכוי שישבו לבצע מעשים דומים נמוך. עוד עולה, כי הנאשם שב לאחרונה לקבל טיפול נפשי, והדבר מהווה גורם מפחית סיכון נוסף. בשל מצבו האישי המורכב של הנאשם, העריך שירות המבחן, כי הטלת עונש מאסר בעבודות שירות תפגע בשגרת חייו, ועלולה להביא להדרדרות במצבו, בשל הקשיים עמם הוא מתמודד, הן במישור הכלכלי והן האישי. לאור אלה, המלצת שירות המבחן היא להשית על הנאשם של"צ ומאסר מותנה.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי את הרשעתו הקודמת, המעידה בו כי מעשי אלימות אינם זרים לו.

מנגד, כל יתר שיקולי הענישה האחרים פועלים לזכות הנאשם: הנאשם קיבל אחריות למעשיו וניכר בו כי הוא מתחרט עליהם ומתבייש בהם. מדובר באדם, אשר למרות קשיים אוביקטיביים ניכרים עמם הוא מתמודד בעקבות פציעתו, הצליח לאזן את עצמו, הקים משפחה ועסק וכיום הוא מתפקד באופן תקין, תוך ניסיון לתיקון חטאי העבר, הן במישור המשפחתי והן במישור הכלכלי. כמו כן המעשים בוצעו לפני למעלה משלוש שנים, וכתב האישום הוגש שנה וחצי לאחר ביצוע העבירות.

נתון משמעותי אותו אני מביא בחשבון הוא מצבו הרפואי של הנאשם, וכן העובדה כי נפגע במסגרת שירותו במג"ב תוך כדי פעילות מבצעית - ומדובר בשיקול נכבד לזכותו של אדם ביום פקודה.

עוד נתון משמעותי לזכות הנאשם, הוא העובדה שהמעשים בוצעו כולם בפרק זמן של חודשים בודדים, בסמוך מאוד לעבירות מושא הרשעתו הקודמת. עניין זה מתיישב עם דברי הנאשם, כי מדובר בתקופה קצרה בה היה בסחרור ואבדן שליטה, כפי שעולה גם מהתסקיר, ותמיכה לכך ניתן למצוא בכך שלא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, קודם למעשים אלו או לאחר מכן.

הערכת שירות המבחן, כי הטלת מאסר בעבודות שירות תשבור את שגרת חייו של הנאשם ותביא להדרדרותו נראית לי מבוססת, בשים לב לנתוניו האישיים ומצבו המורכב, הכולל התמודדות במישורים הגופני, הנפשי, המשפחתי והכלכלי. במצב דברים זה, הנזק שיגרם לנאשם כתוצאה מהטלת מאסר בעבודות שירות, עולה במידה ניכרת על חומרת מעשיו.

מנגד עולה מהתסקיר, כי בזכות ההליכים בתיק זה הנאשם פנה לקבלת טיפול נפשי לו הוא זקוק, ומפגין מוטיבציה להמשיך בטיפול. שירות המבחן העריך, כי די בקבלת הטיפול הפסיכיאטרי כדי לקדם את צרכי שיקומו של הנאשם, ולשם כך המליץ על צו מבחן, שמטרתו לוודא כי הנאשם ימשיך בטיפול. עוד העריך השירות, כי הטלת של"צ תעביר לנאשם את המסר ההרתעתי, תוך תרומה לחברה, ותקטין את הסיכון כי הנאשם ישוב ויבצע עבירות.

לאור אלה ראיתי לחרוג ממתחם העונש ההולם, ולהשית על הנאשם עונש של של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

א. שלושה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה של הפרעה לעובד ציבור, הפרת הוראה חוקית או אלימות.

ב. 250 שעות של"צ. העבודות יבוצעו בפיקוח שירות המבחן. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ביצוע העבודות ומועדן, הדבר יעשה על ידי שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.

ג. צו מבחן למשך שנה. המבחן יהיה בפיקוח שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.

הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע השל"צ כנדרש או לא יעמוד במבחן, הוא צפוי לגזירת דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ט, 07 יולי 2019, במעמד הצדדים.